

ת"פ 23575/04/17 - מדינת ישראל נגד רשבל שיווק (1996) בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23575-04-17 ישראל נ' רשבל שיווק (1996) בע"מ

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
רשבל שיווק (1996) בע"מ

החלטה

לפניי בקשה לזכות את הנאשמת, מבלי לחייבה להשיב לאשמה.

הבקשה וטענות הצדדים

- נגד הנאשמת הוגש כתב אישום, המייחס לה עבירה של עיסוק ברעלים ללא היתר. מלכתחילה הוגש כתב האישום כנגד הנאשמת וכנגד מי שהיה מנהלה. ביום 7.1.18 ביקשה המאשימה לבטל את כתב האישום כנגד הנאשם 2, שהלך לעולמו.
- לטענת ב"כ הנאשמת לא הובאה כל ראייה הקושרת את הנאשמת לעבירה המיוחסת לה. לטענתו, על חלק מהחשבוניות, לגביהן נחקר העד מר אלי פרא, נכתב "**הוזמן על ידי טלי**". עוד טען שגם העד אלי פרא וגם העד אילן לבל לא יכולים היו לומר האם החברה רשבל, אליה הוצאו החשבוניות, היא אכן הנאשמת, או שמא חברה אחרת, בשם דומה.
- בתגובתה טוענת המאשימה כי בדיקה ברשם החברות מלמדת על כך שכל אחת מהחברות, הנושאות את השם רשבל"ל הן "**למעשה חברות כמעט זהות זו לזו**".

דין

- סעיף 158 לחוק סדר הדין הפליילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע, כי לאחר סיום פרשת התביעה, יזכה ביהמ"ש את הנאשם אם לא הוכחה אשמתו אף לכאורה. היינו, אם אין די בראיות שהוגשו לביהמ"ש כדי לבסס הרשעה "**אפילו יינתן בהן מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי**" (ראו: י' קדמי, על

עמוד 1

סדר הדין בפלילים, חלק שני א, הוצאת דיונון, תשס"ט, בעמ' 1446).

4. בפסיקה נקבע, כי די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסות לנאשם כדי לחייב נאשם להשיב לאשמה. מדובר בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין משמעותן כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות במידה היוצרת את אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מן התביעה לנאשם. (ראו לעניין זה ע"פ 141/84 **טובול נ' מ"י**, פ"ד לט (3) 600, 606).
5. עוד נקבע בפסיקה, כי "... קביעה כי על הנאשם להשיב לאשמה, פירושה כי על חזקת החפות שלו ישנה לפחות עננה שהנאשם צריך לסייע בפירושה... השאלה שבפנינו היא, אם אכן הראיות עצמן משקפות מצב ברור וחד משמעי, שמצביע על כך 'שאינן פה כלום' (כדברי הסניגורים), או שמא כטענת התביעה 'הסיפור' שמספרות הראיות- מחייב לפחות שמיעת גרסתו של המשיב כדי להסיר את העננה...". (ע"פ 70643/01 **מדינת ישראל נ' אביגדור קהלני**, תק-מח 2001(3), 2106, עמוד 2108, דברי כבוד הש' ברלינר).
6. בפסק דינו בענין כחלון (ע"פ 732/96 מדינת ישראל נ' כחלון ואח') קבע כב' השופט שמגר(כתוארו אז) כי "בית-המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1], הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם".
7. גם אם ייתכנו נסיבות, בהן תעלה שאלת דיוטן של הראיות כבר בשלב הדיוני, הרי שכפי שהובהר בענין כחלון, קבלת הטענה, לפיה אין להשיב לאשמה, למרות שהובאו ראיות המצביעות על אשמתו של הנאשם תיעשה במקרים נדירים וכאמור בענין כחלון "ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן ((1962) **All E.R. 448 1**). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן ייזקק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות"
8. העד, מר אילן לבל, סיפר שהוא "מנהל עסק ביחד עם ניסים לוי, שעוסק בשיווק כימיקלים גם למעבדות, גם למפעלים וגם לבתי ספר וכדומה". עוד אמר, בהתייחס לחומצה חנקתית ש"רשבל בדרך כלל קיבלו תעודות משלוח כי הם קונים פעם, פעמיים, שלוש בשבוע. קניות רצופות. אז בסוף החודש רשבל קיבלה חשבונית. כל חשבונית מתייחסת לכמה קניות" העד הוסיף ואמר שמקום מושבה של החברה רשבל, אליה התייחס בעדותו, ברחוב אלנבי. (עמ' 64 ש' 33)
9. על פי כתב האישום, כתובתה של הנאשמת רחוב אלנבי 83 תל אביב.
10. אכן, כשהציג, ב"כ הנאשמת לעד, שמות של חברות הנושאים את השם רשבל"ל, לא ידע הוא לומר מי מכל החברות, היא החברה לה סיפק את החומר.
11. עם זאת די בשלב זה בדבריו, לפיהם סיפק הוא את החומר לחברת רשבל"ל מרחוב אלנבי, היא

הנאשמת שלפניי, כדי להוות "עננה" אותה על הנאשמת להסיר.

12. לפיכך הטענה נדחית.

ניתנה היום, ג' סיוון תש"פ, 26 מאי 2020, בהעדר הצדדים.